رؤیایی دارم از جنس انتخاب

تأملی بر «لایحه حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» (قسمت یکم)

سیامک قاجار قیونلو*

بنا بود از منظر حقوق تطبیقی با اصول قانون اساسی و قوانین ناظر بر حمایت از حریم خصوصی شهروندان، نقدی بر این لایحه نوشته شود. اما با نگاه اجمالی به آن، به‌ویژه مواد انتهایی، باید اذعان داشت ما اساسا با یک متن حقوقی یا حتی عرفی مواجه نیستیم که بتوان با اصول و معیارهای حقوقی آن را نقد کرد. این لایحه چکیده‌ای بی‌پیرایه از فهرست انتقادات اصولی نویسندگان حقوقی و اجتماعی است که این سال‌ها بر اجرانشدن قوانین ناظر بر حقوق شهروندی تاکید داشته‌اند.

همکاران حقوق‌دان احیانا درباره این لایحه خواهند نوشت، اما تأکید این مقاله -جز تذکره‌ای از باب قانون اساسی- بیشتر بر ریشه این تفکر و اثرات اجتماعی-اقتصادی، فرهنگی و زیست‌بوم کشور است تا شاید با اندکی تأمل و تدبر، در پیمودن این مسیر خطرناک احتیاط بیشتری کنیم.

از منظر قانون اساسی، یکی از مهم‌ترین جلوه‌های نقض ممنوعیت تفتیش عقاید (اصل ۲۳ قانون اساسی) در دوران معاصر، مداخله‌ای است که دولت در آزادی انتخاب راه و رسم زندگی شهروندان انجام دهد. نمی‌توان به این اصل در قانون اساسی معتقد بود، هم‌زمان ظهور و تجسم باور را در انتخاب پیش‌پاافتاده‌ترین مظهر آن، یعنی انتخاب راه و روش زندگی که در سبک زندگی هر فرد متجلی شده، به شدت محدود و حتی با آن مبارزه کرد. سبک زندگی هر شخص منبعث و برگرفته از افکار، تجربه و احساس وی نسبت به خوشبختی است که ذیل حریم خصوصی‌اش قرار گرفته، نه صدر آن. انفکاک عقیده از دستورات بعدی مغز به اعضا و جوارح در حقِ داشتن حسی خوب از زندگی، غیرممکن است. مگر آنکه این شخص در استفاده از این حق، مخل آزادی شخص دیگر شود. به عبارت دیگر، فرد از جهت اعمال خود تا آنجا که عمل او ربطی به دیگران نداشته باشد، مسئولیتی در برابر اجتماع ندارد و تنها چیزی که می‌تواند در جامعه‌ای متمدن استفاده از زور را درباره انسان، برخلاف خواست او، مجاز کند آن است که بخواهند از زیان دیگران جلوگیری شود.

فاز جدید عبور از تولید محتوا و تحکیم قهری یکسان‌سازی سبک زندگی، در حکم نادیده‌گرفتن اصول متعدد قانون اساسی راجع به آزادی‌های فردی و تمامی قوانین و مقررات ناظر به حقوق شهروندی، حریم خصوصی و آیین دادرسی کیفری است که اگرچه در عمل چندان مورد احترام نبود، اما صرف وجودش، تسکینی بر دردهای عمیق محسوب می‌شد. به‌خدمت‌گرفتن همه توان انتظامی و فرهنگی و بودجه کل کشور برای ورود به فاز اجرایی پروژه آرمان‌شهر، زنگ خطری برای یک فروپاشی اجتماعی است.

البته آدرس اشتباه نباید رفت! جامعه امروز ایران عملا از فحوای موضوعی و حکمی این لایحه متأثر است و شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و نهاد خانواده، آیینه تمام‌نمای اجرای فاز «تولید محتوا»ی این لایحه است. مترادف نوشتن عفاف با حجاب و عنوان حمایت از خانواده، البته هیچ تأثیری در نتایج واقعی این قانون احتمالی نخواهد داشت. هرچند پس از تصویب این لایحه، وضعیت جامعه ایران مثل گذشته نخواهد بود و قطعا سطح جدید و جدی‌تری از مشکلات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی تا زیست‌محیطی گریبان‌گیر جامعه خواهد شد؛ ضمن اینکه همه تردیدها در اینکه گویی ما هنوز هم حریم خصوصی کوچکی داشته‌ایم، برطرف خواهد شد.

طی سال‌ها بخش مهمی از بودجه کشور صرف آن شده تا نهادهای مختلف و اشخاص حقیقی محتوای پاک برای ایرانیان فراهم کنند تا -از دیدگاه تدوین‌کنندگان این برنامه‌ها- مرهمی بر جراحات عمیق اخلاقی، فرهنگی و اجتماعی این مرز و بوم باشد. در واقع ده‌ها سال است که بودجه کشور صرف تولید محتوا شده و می‌شود تا سبکی خاص از الگوی زندگی بر جامعه حاکم شود. طراحان آرمان‌شهر اسلامی-ایرانی معتقدند در صورت پیروی آحاد جامعه از این سبک زندگی، همه رنج‌ها و آلام بشریت برطرف می‌شود و عدالت و تقوی حاکم خواهد شد. نمایندگان رسمی این دکترین و نویسندگان این لایحه در پیکار مجدانه تحقق این رسالت بزرگ از هنگام تشکیل ستاد انقلاب فرهنگی در ۱۳۵۹ برای «خروج از فرهنگ بدآموز غربی و نفوذ و جایگزین‌شدن فرهنگ آموزنده اسلامی، ملی و انقلاب فرهنگی در تمام زمینه‌ها و مبارزه با نفوذ عمیق ریشه‌دار غرب» تقریبا تمام امکانات و منابع کشور را برای رسیدن به آرمان‌شهر بسیج کردند و طبعا با چنین حجمی از تلاش برای تولید محتوا درحالی‌که اکثر رسانه‌های جمعی در انحصار کامل تولید این محتوا به خدمت گرفته شده، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم بودجه ملی را به کام خود کشیده و حتی شعله‌های این آتش ترویج محتوا به آن سوی مرزهای کشور نیز رفته است... اما «دستاورد»ش تاکنون چه بوده است؟

ورودی سالانه بیش از ۱۵ میلیون دعوی حقوقی در دادگستری کدام محصول بالنده و قابل افتخاری است که اکنون باید با گذر از فاز تولید محتوا، کل توان و توشه کشور را به پیمایش اجباری در این مسیر اختصاص داد؟ امروز در خبرها، موضوع ضرب و جرح و اذیت و آزار معلولان ذهنی در نیلوفران آبی بود! حتی تصورش هم لرزه بر اندام هر انسانی می‌اندازد! آیا فکر نمی‌کنید تنوع این اخبار ناخوشایند، میوه‌های سمی آن مسیر آلوده و پرخطری است که در فاز تولید محتوا ایجاد شده؟

جای شگفتی است که به جای توقف این برنامه بزرگِ تولید محتوا برای حاکم‌کردن یک سبک زندگی، یا حداقل تحقیق علمی، آماری و واقعیِ نتایج و بازخوردهای آن، اوضاع فعلی ناشی از این برنامه را توجیه‌کننده افزایش بودجه این برنامه از یک سو و جهش به فاز اجرایی برخوردهای خشن‌تر، از سوی دیگر بدانند.

اگر دقیق‌تر شویم، مسئله اصلا حفظ پوشش ظاهری بانوان نیست، بلکه پوشش، فراتر از خودِ پوشش، به صورت یک بسته رفتاری در حاکم‌کردن سبک زندگی مورد نظر نویسنده این لایحه، از خصوصی‌ترین حریم شخصی، حریم خانواده تا امتداد آن در حریم اجتماع است.

پرسش این است که با احداث رسمی این کارخانه انسان‌سازی، دقیقا به‌دنبال حاکم‌کردن کدام ارزش‌های انسانی بر جامعه هستیم؟

اساسا چه کسی گفته سبک زندگی نویسنده «لایحه حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» مثلا از سبک زندگی نویسنده این سطور بهتر است؟ ما چندین خواهر و برادر هستیم حتی سبک زندگی دوتایمان مثل هم نیست! در یک برنامه علمی مستند، زندگی دو خواهر همسان که صد درصد دی‌ان‌ای آنان یکی است بررسی شد که یکی از آنان بسیار اجتماعی و دیگری برعکس کاملا انزواطلب و گوشه‌گیر بود یعنی دو سبک زندگی کاملا متفاوت نسبت به دوقلوی همسان!

می‌گویند در شهر مالاتیا در ترکیه شخصی زندگی می‌کند به نام قادر که ثبات عقلی ندارد. چوبی دارد که فکر می‌کند یک ماشین مرسدس است. قادر، به هر نقطه از شهر که بخواهد با مرسدسش می‌رود. تا اینجای قضیه عادی به‌نظر می‌رسد اما تقریبا همه مردمِ مسلمان شهر بزرگی چون مالاتیا بنز خیالی قادر را پذیرفته‌اند و با چوب او مثلِ یک ماشین برخورد می‌کنند. قادر در برابر چراغ‌های قرمز می‌ایستد. رانندگان مالاتیا هرچقدر هم عجله داشته باشند به او حق تقدم در عبور می‌دهند. موقع پارک ماشین، مرسدس قادر را هم در نظر می‌گیرند. همه شهر حواسشان جمع است تا افرادی که از شهرهای دیگر به مالاتیا می‌آیند و قادر را نمی‌شناسند چیزی به او نگویند که ناراحت شود. شاید باور نکنید اما پلیس‌های ترافیک شهر مالاتیا هم حواسشان به او هست. تاکنون چندین بار به‌خاطر ورود ممنوع، سرعت زیاد، حرکت در پیاده‌رو و پارک ممنوع، او را جریمه کرده‌اند. در زمان‌های مشخص هم از قادر می‌خواهند ماشینش را به مراکز معاینه فنی ببرد.

مردم یک شهر با همه مشکلاتی که دارند، با همه مشکلاتی که قادر با مرسدس خیالی‌اش برای ترافیک شهر بزرگی چون مالاتیا (که اغلب در مرکز شهر در تردد است) درست کرده، باز برای خراب‌نکردن رؤیای وی و نشکستن دلش، چوب او را مرسدس می‌بینند و با او در خیابان‌ها مثل یک راننده مرسدس برخورد می‌کنند تا دنیای خیالی‌اش را خراب نکنند. صدها هزار انسان عاقل مسلمان، برای اینکه رؤیای یک شیرین‌عقل و دنیای کوچکش از بین نرود، «سبکِ زندگی» غیرمتعارفش را تحمل می‌کنند چون کُشتنِ رؤیای یک انسان مثل کشتنِ رؤیای همه انسان‌هاست و نجاتِ رؤیای یک انسان مثل نجات رؤیای همه انسان‌هاست (با الهام از قرآن، المائده، آیه ۳۲) اما در اینجا چند نفر در اتاقی نشسته‌اند و با عبور از حکم وظیفه «انطباق هرگونه محتوا با رعایت قوانین و مقررات کشور و عدم مغایرت با ارزش‌های ایرانی-اسلامی» وارد فاز تحمیل «سبک خاصی از زندگی» شده‌اند، می‌خواهند برای ۹۰ میلیون نفر ایرانی با قدمتی چندهزارساله نسخه زندگی بپیچند و حکما بگویند که این مردم چه بگویند، چه ببویند، چه بپوشند، چه بخورند، چه بازی کنند، چه سوار شوند، چه بخواهند، چه بخوانند، چه بنویسند، چه کار کنند، چه کار نکنند، برای چه گریه کنند، برای چه بخندند و... .

دوستان، آقایان، مسئولان... نمایندگان محترم!

آیا می‌دانید پا جای پای چه کسانی گذاشته‌اید؟ تبیین و تعیین «سبک زندگی» مفهومی بسیار سنگین است و نسبت به عواقب آن که اکنون گوشه‌ای از اثرات ویرانگرش را شاهدیم، باید از خشم خدا ترسید. همان‌قدرکه نویسنده این سطور حق دارد سبک زندگی شخصی خودش را داشته باشد، شمای رئیس‌جمهور، رئیس مجلس، نمایندگان مجلس یا اعضای شورای عالی فضای مجازی یا در هرکجای دیگر حق انتخاب و حق داشتن سبک زندگی خود را دارید و هیچ‌کدام در تحمیل سبک زندگی خود به دیگری ارجحیتی نداریم، مگر آنکه «زور» تنها معیار حقانیت باشد.

* وکیل دادگستری و پژوهشگر در حقوق سایبر و توسعه

نظارت بر موقوفات

حسن سلیمی
سردفتر اسناد رسمی

پس از انتشار اخباری درباره موقوفات، مجلس شورای اسلامی هم طرح تحقیق و تفحص از سازمان حج، اوقاف و امور خیریه را تصویب کرد. پس از استقرار و ثُبات اسلام در سرزمین ایران یکی از سنت‌های حسنه برخی از مردم عادی، اعیان، صاحبان مناصب و معاریف، وقف املاکی از اموال شخصی بوده است. وقف عبارت است از: حبس عین و تسبیل منفعت. منظور از حبس عین توقف مال از نقل و انتقالات بعدی و خروج آن از سلطه مالکانه صاحب آن است و منظور از تسبیل رهاکردن استفاده از منافع آن در جهاتی است که واقف معین کرده است.

این نوشتار قصد پرداختن به عقد وقف، احکام، آثار و ثمرات آن را ندارد. نگارنده صرف‌نظر از صحت یا سقم اخباری که این روزها درباره موقوفات منتشر می‌شود، قصد دارد موضوع تصرف موقوفات و سوءاستفاده‌های احتمالی از این نهاد را از منظر خلأ قوانین بررسی کند و ضمن آن راهکارهایی ارائه کند که به زعم خود می‌تواند از حیف و میل احتمالی موقوفات جلوگیری کند.

با این توضیح که نگارنده از بین دو نوع وقف عام و وقف خاص تصمیم دارد به نوع اول یعنی وقف عام به لحاظ اهمیتی که این‌گونه از موقوفات هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی و در پیوند با حقوق عامه، فرهنگ و اعتقادات دینی مردم دارد، بپردازد. قانون مادر حاکم بر وقف و موقوفات، قانون مدنی است که در مواد ۵۵ تا ۹۱ آن قانون، قانون‌گذار حکیم درنهایت فصاحت، بلاغت، ایجاز، استحکام و ظرافت موفق به ایجاد قاعده حقوقی از تلفیق مباحث فقهی و اصولی شده است.

قانون دیگر، قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج، اوقاف و امور خیریه مصوب سال ۱۳۶۳ است که قانون‌گذار در آن قانون سعی کرده است برخی از مسائل مستحدثه را در قالب قانونی مؤخر بیان و احکام جدیدی را وضع کند و خلأهای قانون مدنی را به‌وسیله آن پوشش دهد؛ اما آنچه در قانون مؤخر و آیین‌نامه اجرائی آن دیده می‌شود، موارد عدیده‌ای از ضعف‌ها، کاستی‌ها، حشو و زوائدی است که احتمالا همین اختلالات بسترساز سوءاستفاده از موقوفات خواهد شد.

در قانون مدنی در بحث موقوفات با چنان حساسیتی به موضوع پرداخته شده که فروش مال موقوفه را فقط در صورتی مجاز می‌داند که خراب شود یا خوف آن باشد که منجر به خرابی شود یا اینکه بین کسانی که وقف به نفع آنها صورت گرفته است، تولید اختلاف شود؛ به نحوی که بیم سَفک دِماء (خون‌ریزی و منازعه) رود که حتی در این‌صورت نیز منافع حاصله از فروش موقوفه به مصرف نزدیک‌ترین و متناسب‌ترین مقصد با مقصود واقف خواهد رسید. اگرچه انعقاد و صحت عقد وقف متوقف بر انتخاب متولی نیست ولیکن شخصیت متولی تأثیر بسزایی در سرنوشت موقوفه دارد و نظارت مستمر و منظم و دقیق بر کار متولی وظیفه سازمان مذکور و شهروندان عادی است؛ به شرحی که در آتیه گفته خواهد شد.

مهم‌ترین ایراد به قانون گفته‌شده این است که سازمانی که کارکرد اصلی آن تمشیت امور موقوفات بوده است، متکفل اموری مانند حج، خیریه‌ها، اماکن مذهبی و حتی گورستان‌های متروکه! نیز شده است و این تنوع وظایف قطعا انرژی و منابع انسانی سازمان را برای پرداختن به مأموریت اصلی آن تلف می‌کند و اموری که باید به شهرداری‌ها یا سازمان‌های مربوطه مانند امور مساجد و... محول شود، همگی در یک سازمان متراکم شده است.

درباره ورود مجلس محترم به موضوع و تصویب طرح تحقیق و تفحص، اگرچه تحقیق و تفحص در همه امور کشور طبق اصل ۷۶ قانون اساسی از وظایف و اختیارات مجلس است اما اگر به قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۸/۵/۳۱ نظری بیندازیم، متوجه خواهیم شد که طبق آن قانون اولا: هر شخص ایرانی حق دسترسی به اطلاعات عمومی را دارد (ماده ۲)، ثانیا: طبق ماده ۵ همین قانون مؤسسات عمومی مکلف‌اند اطلاعات موضوع این قانون را در حداقل زمان ممکن و بدون تبعیض در دسترس مردم قرار دهند (حداکثر ۱۰ روز پس از دریافت تقاضا) و ثالثا: هریک از مؤسسات عمومی باید دست‌کم به‌طور سالانه اطلاعات عمومی شامل عملکرد و ترازنامه خود را با استفاده از امکانات رایانه‌ای و حتی‌الامکان در یک کتاب منتشر کنند. نهایتا این مؤسسات موظف‌اند از طریق واحد اطلاع‌رسانی، سالانه گزارشی درباره فعالیت‌های آن مؤسسه در اجرای این قانون به کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد اطلاعات ارائه دهند و نظر به اینکه طبق ماده ۲ قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری سازمان جزء دستگاه‌های عمومی و اجرائی است، بنابراین دسترسی به همه اطلاعات مربوط به موقوفات که جزئی از اطلاعات عمومی همین سازمان است، حق مسلم شهروندان و ارائه اطلاعات به آنها تکلیف دستگاه‌های اجرائی است و مؤسسه عمومی نمی‌تواند از متقاضی اطلاعات هیچ‌گونه دلیل یا توجیهی برای تقاضایش مطالبه کند. حتی طبق ماده ۲۲ همان قانون ممانعت از دسترسی به اطلاعات جرم‌انگاری شده است.

درمجموع به نظر می‌رسد نظارت می‌تواند در بستر رسانه‌های آزاد شکل واقعی و منظمی به خود بگیرد و استفاده از ظرفیت‌های همان قانون برای تحقیق و تفحص در این موضوع و موارد مشابه کافی و کامل و بدون کمترین هزینه دولتی خواهد بود و فقط نیازمند کمی تحملِ مواجهه با واقعیت است. در این مسیر حتما کام برخی تلخ و دست افرادی کوتاه خواهد شد اما یقینا کام عدالت شیرین و ستون مروت متین و سقف شریعت استحکام بیشتری خواهد داشت.

جدول ۴۵۶۳ • طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- جنگ نادرشاه و شاه گورکانی- منطقه سردسیر قطب شمال- کاشف میکروب سل ۲- از باشگاه‌های فوتبال ایتالیا- مجموعه تشک و لحاف و بالش ۳- با تفنگ پرتاب می‌شود- زورگو- از بحور شعر فارسی ۴- پول ژاپن- مشورت‌کردن- میوه عرب ۵- واحدی نظامی- زندان- زمزمه‌کردن ۶- سرشار از ناگفته‌هاست- رنگ سفید- برکت سفره ۷- مجرای مصنوعی عبور آب- شعری که در وصف پاییز سروده شود- دشمن باطل ۸- دوستی- پاکبان- حالتی مخصوص زن آبستن ۹- ضمیری انگلیسی- از رشته‌های علوم انسانی- بیا به ... و چهره ارغوانی کن ۱۰- از اجزای سالاد- مجازات- بزرگوارتر ۱۱- دور هم جمع شدن- ابزار اضافه قابل تعویض- ماده اصلی خورش قیمه ۱۲- منحرف- دارای قدرت و مهارت در دعوا- حرف ندا ۱۳- میمنت- انتها، آخر- خبرگزاری ایتالیا ۱۴- قهرمان رمان بربادرفته - از روی بی‌اطلاعی ۱۵- راندن مزاحم- قهوه فوری- توأمان

عمودی:

۱- درجه مرغوبیت- خنده‌آور- فراخ ۲- فروغ و پرتو- تخمک- آلت نشانه روی در اسلحه ۳- از الفبای فارسی- سلیقه- رهاشده به حال خود ۴- شیره برخی درختان- حرکات رزمی نمایشی- معشوق ۵- لنگه در و پنجره- دربرگرفتن- از اجزای پیراهن- خاک سرخ ۶- بی‌شرمی- بهار عرب- سریع‌ترین عضله بدن ۷- شیوه و روش- دارای شدت کم- انجمن بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی ۸- رمانی از سیدنی شلدون، نویسنده آمریکایی ۹- اسباب نواختن ویولن- از انواع تراش‌های الماس در جواهرسازی- لگام، افسار ۱۰- کلام- حلال رنگ- کارتن بازنشده ۱۱- نوعی بالاپوش- خیالی- سانسورچی- نام ترکی ۱۲- برادران- غذای خرگوش- رشته‌ای از دانش کاربردی و فناوری ۱۳- دستگاه پخش همراه- صادق و صمیمی- شیوه ۱۴- قهوه‌خانه مدرن- یک یک مردم- نوعی ماده رنگی برای نقاشی ۱۵- کارآزموده- مدال دوم- سروصدا

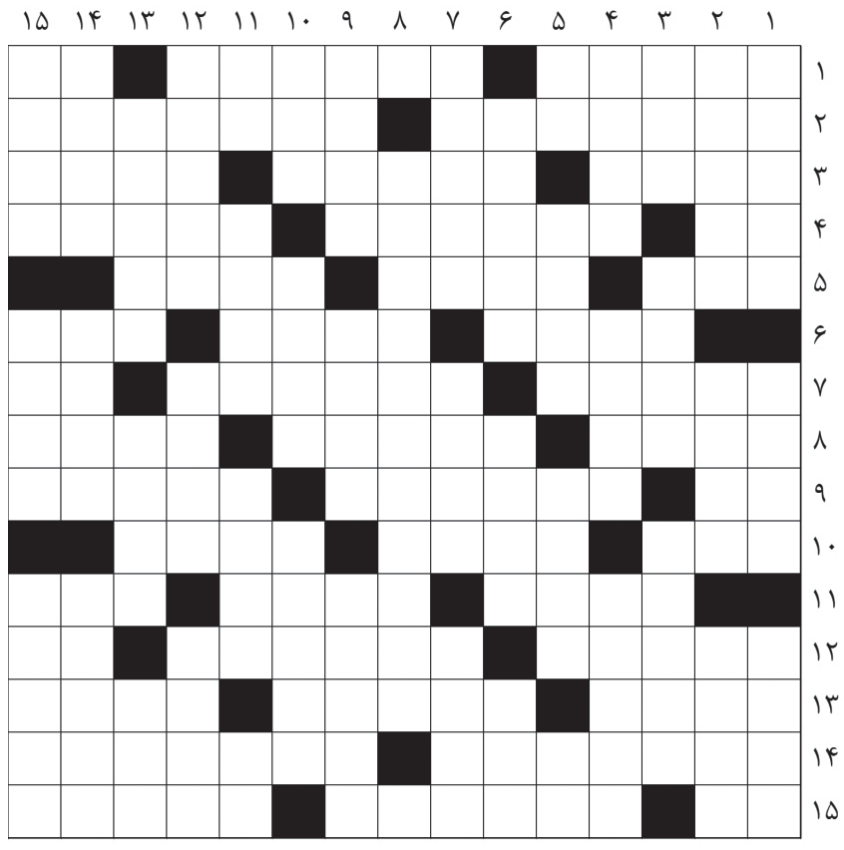

حل سودوکو سخت

۱	۴	۸	۲	۹	۵	۷	۶	۳
۳	۶	۲	۴	۸	۷	۵	۱	۹
۵	۹	۷	۳	۱	۶	۸	۲	۴
۲	۳	۹	۷	۶	۱	۴	۸	۵
۴	۸	۵	۹	۳	۲	۱	۷	۶
۷	۱	۶	۵	۴	۸	۳	۹	۲
۶	۵	۴	۱	۷	۹	۲	۳	۸
۸	۷	۳	۶	۲	۴	۹	۵	۱
۹	۲	۱	۸	۵	۳	۶	۴	۷

حل سودوکو ۳۵۵۸

۹	۱	۵	۲	۶	۴	۷	۸	۳
۴	۳	۶	۸	۷	۹	۱	۵	۲
۷	۲	۸	۱	۳	۵	۶	۴	۹
۳	۵	۲	۴	۹	۶	۸	۷	۱
۸	۶	۴	۷	۲	۱	۹	۳	۵
۱	۹	۷	۳	۵	۸	۲	۶	۴
۲	۴	۹	۵	۸	۷	۳	۱	۶
۶	۸	۱	۹	۴	۳	۵	۲	۷
۵	۷	۳	۶	۱	۲	۴	۹	۸

حل جدول ۴۵۶۲

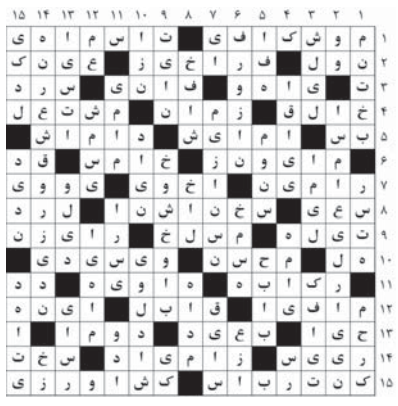

سودوکو سخت ۳۵۵۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

					۸	۹		
۸	۹		۳	۵		۴		۱
							۶	۸
	۷		۵	۱		۸	۴	
	۲	۸		۳	۷		۱	
۲	۴							
۶		۱		۷	۳		۲	۴
		۵	۶					

سودوکو ساده ۳۵۵۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

		۵	۳	۸				
	۳		۷		۲			۵
۲		۷				۳		۱
۷				۵			۹	
	۱	۶				۴	۵	
	۸			۴				۷
۴		۳				۵		۸
۹			۶		۴		۲	
				۳	۸	۹		